ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 180 mk., miesięczna 70 mk. — Poszczególny numer 10 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 20.— marek od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 30.— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Gazeta Gdańska“ Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 87. | **Puck, sobota, dnia 10 grudnia 1921 r.** | **Rok 35.**

Część Urzędowa

780.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra b. Dzieln. Pruskiej z d. 14 października 1921 r. o Państwowych urzędach pośrednictwa pracy.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. nr. 64 poz. 385) w celu wykonania rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 6 lipca 1919 r. o organizacji biur pośrednictwa pracy (Tyg. Urz. nr. 29 str. 148), zarządza się co następuje:

§ 1. Sprawy, należące do pośrednictwa pracy, załatwiają państwowe urzędy pośrednictwa pracy: dla powiatów wiejskich w siedzibie starosty pod jego kierownictwem, a dla powiatów miejskich w siedzibie i pod kierownictwem prezydenta miasta (burmistrza). Zakres działania państwowego pośrednictwa pracy rozciąga się na cały powiat.

Gdzie ze szczególnych powodów zajdzie potrzeba utworzenia drugiego jeszcze w powiecie państwowego urzędu pośrednictwa pracy, tam rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej określi terytorjalną właściwość tego urzędu. Kierownik tego urzędu podlegać będzie służbowo i osobowo właściwemu staroście (prezydentowi miasta, burmistrzowi).

§ 2. Do zakresu działania państwowych urzędów pośrednictwa pracy należy:

a) przyjmowanie zgłoszeń zapotrzebowania pracowników,

b) wynajdywanie zatrudnienia dla poszukujących pracy,

c) porada przy wyborze lub zmianie zawodu,

d) udzielanie informacji o krajowych stosunkach zarobkowych,

e) udzielanie przyjmującym pracę zaliczek na podróż do miejsca ich pracy,

f) zbierania i zestawienie dat statystycznych, dotyczących rynków pracy,

g) nadzór nad działalnością wszystkich prywatnych biur pośrednictwa pracy oraz opinjowanie wniosków o zezwoleniu na prowadzenie przemysłu pośrednictwa pracy.

§ 3. Ogólne kierownictwo oraz nadzór nad działalnością państwowych urzędów pośrednictwa pracy należy do zakresu działania wojewody.

§ 4. Osoby, które w myśl rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 24 czerwca 1919 r. o obowiązku zgłaszania zapotrzebowania wszelkich kategorji pracowników (Tyg. Urz. nr. 25 str. 131), wprowadzonego poza b. linją demarkacyjną rozporządzeniem z dnia 24 lutego 1921 r. (Dz. Urz. nr. 15, poz. 137) obowiązane są do zgłaszania zapotrzebowania i zawiadomienia o przyjęciu pracownika, bez udziału urzędu pośrednictwa pracy, winne wypełnić to zobowiązanie niezwłocznie po stwierdzeniu zapotrzebowania względnie po przyjęciu pracownika.

§ 5. Wymierzanie grzywny przewidziane w art. 2 rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 24 czerwca 1919 roku o obowiązku zgłoszenia zapotrzebowania wszelkich kategorji pracowników (Tyg. Urz. nr. 25 str. 131) należy do starosty powiatowego (starosty grodzkiego) właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa, które ma obowiązek zgłosić zapotrzebowanie.

Od orzeczenia starosty powiatowego (starosty grodzkiego) służy zażalenie do wojewody w ciągu dni 14.

Rozstrzygnięcie wojewody jest ostateczne.

Niezależnie od tego jest dopuszczalne odwołanie się do orzeczownictwa sądowego, w myśl art. 10 ustępu 2 ustawy z dn. 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. nr. 75 poz. 511).

Kary, wymierzone na zasadzie rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 24 czerwca 1919 r. o obowiązku zgłaszania zapotrzebowania wszelkich kategorji pracowników (Tyg. Urz. nr. 25 str. 131), wpływają na rzecz Państwa.

§ 6. Przedsiębiorstwa, zajmujące się pośrednictwem pracy, zobowiązane są na żądanie przesyłać starostom (prezydentom miast, burmistrzom) statystyczne zestawienia posad zgłoszonych i uzyskanych za ich pośrednictwem według osobnych wzorów, których brzmienie ustali Minister b. Dzielnicy Pruskiej.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
w. z. **Wachowiak.**

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 2 grudnia 1921 r.

L i p s k i, starosta.

781.

KOMUNIKAT

Ministerstwa b. dz. pr. z dnia 30 listopada 1921 r. w sprawie podatku od win musujących i o dodatkowem opodatkowaniu tychże.

Z dniem 1 grudnia 1921 r. wchodzi w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 o podwyższeniu podatku od win musujących. Według tego rozporządzenia zapasy wina musującego podlegają dodatkowemu opodatkowaniu z wyjątkiem zapasu dwóch całych flaszek znajdującego się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina nie sprzedawają, ani nie szynkują.

Każdy, kto w dniu wejścia w życie powołanego rozporządzenia posiada zapas wina musującego, podlegającego dodatkowemu opodatkowaniu, jest obowiązany zgłosić go pisemnie (w 2 egzemplarzach) właściwemu Urzędowi Skarbowemu (Kontroli Skarbowej) w dniach trzech, podając ilość i wielkość naczyń, oraz gatunek wina musującego w szzególności czy to jest wino gronowe czy owocowe a następnie uiścić dodatkowy podatek.

Wino musujące, znajdujące się w dniu 1 grudnia 1921 w transporcie, podlega zgłoszeniu w 48 godzinach po odbiorze.

Zaniechanie lub zaniedbanie przepisanego zgłoszenia będzie karane wedle postanowień niem. ustawy z dnia 26 lipca 1918 o opodatkowaniu win musujących.

Poznań, dnia 30 listopada 1921 r.

Ministerstwo b. dz. pr. Departament Skarbu.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i wykonania.

Puck, dnia 5 grudnia 1921 r.

L i p s k i, starosta.

782.

OBWIESZCZENIE

Pomorskiej Izby Skarbowej w sprawie win musujących.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r., które ogłoszone zostanie w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, podwyższony został podatek od win musujących **z dniem 1 grudnia 1921 r.**

Podatek ten wynosić będzie:
od flaszki o pojemności ponad 425 do 850 centymetrów kubicznych (cała flaszka) ustaloną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów kwotą 800 mk. jeśli wino musujące sporządzono z wina gronowego, a kwotę 400 mk. jeśli wino musujące sporządzono dowodnie z wina owocowego bez dodania wina gronowego od flaszki o pojemności ponad 230 do 425 ctm. kubicznych (pół flaszki) połowę, od mniejszych flaszek jedną czwartą stopy podatkowej wyznaczonej za całą flaszkę.

Przy flaszkach, których pojemność jest większa, niż 850 centymetrów kubicznych, liczy się za każde dalsze, chociażby tylko zaczęte 230 centymetrów kubicznych pojemności po jednej czwartej stopy podatkowej wyznaczonej za całą flaszkę.

Jako wina musujące:
które podlegają podatkowi od win musujących, uważa się wina gronowe, wina owocowe, (wina z owoców i jagód), napoje zawierające wino gronowe lub owocowe, o zawartości alkoholu ponad 1% (jeden procent) objętości, z których przy otwarciu flaszki uchodzi, burząc się(kwas węglowy.

Wskutek tego każdy, kto posiada **w dniu 1 grudnia 1921 r.** zapas wina musującego, jest obowiązany zgłosić go pisemnie w 3 egzemplarzach temu Urzędowi Skarbowemu wzgl. Urzędowi kontroli skarbowej, w którego okręgu znajduje się, cały posiadany zapas najpóźniej do 3 grudnia 1921 podając ilość i wielkość flaszek, gatunek wina musującego (wino musujące z winogron albo z owoców), tudzież miejscowość i ubikacje przechowania.

Od dodatkowego opodatkowania wolne jest wino musujące, znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina nie sprzedają ani nie szynkują, jeśli łączny zapas musującego wina nie przekracza 2 całych flaszek.

Wino musujące, znajdujące się w transporcie, ma być **do 48 godzin** po nadejściu posyłki zgłoszone.

Przypisany po sprawdzeniu zapasów podatek ma być **do 3 dni** w odnośnej kasie Skarbowej zapłacony.

Niezgłoszenie wina musującego do dodatkowego opodatkowania, albo stwierdzenie ilości wina o 5% większej od ilości oznajmionej podlega karze w myśl § 8 wyżej powołanego rozprządzenia.

Pomorska Izba Skarbowa w Grudziądzu.

783.

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie zmian ordynacji opłat dla położnych.

Na podstawie § 1 pruskiej ustawy z dnia 10 maja 1908 r., dotyczącej opłat dla położnych (Zbiór Ustaw Pr. 103) zmienia się ordynację opłat dla położnych z dnia 21-go lutego 1921 r. (Dz. Urzęd. Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej nr. 16, poz. 102) jak następuje:

Art. 1.

1. Od osób rzeczywiście niezamożnych lub od gminnych związków ubogich pobiera się najniższą opłatę, również gdy zapłata następuje z funduszów Państwa lub z środków fundacji dobroczynnych, albo ustawowych instytucji dla przymusowych ubezpieczeń na wypadek choroby, do pobierania wyższej opłaty upoważnione są jednak położne na podstawie szczególnie długiej i trudnej czynności.
2. We wszystkich innych wypadkach zależy wysokość opłaty w granicach tej ordynacji od czasu i rodzaju czynności, a także od położenia majątkowego klijenta.

Art. 2.

Od niżej podanych czynności pobiera się:

1. Za pomoc przy normalnym porodzie trwającym
   do 3 godzin . . . . . . 500—2000 mk.
   każda dalsza . . . . . . 100— 200 mk.
   w nocy za jedno i drugie podwójnie.
2. Za pomoc przy porodzeniu bliźniąt, porodach nieprawidłowych, przy porodach zawikłanych krwiotokiem i tegoż następstwami lub rzucawką porodową, oddzielaniem ręcznem łożyska albo utrudliwem cuceniem omdlałego płodu podwyższa się należytość pod nr. 1 na 750—3000 mk.

3. Przy porodach, przy których przywołanie lekarza jest konieczne, podwyższa się zapłata wymieniona pod nr. 1 i 2 o . . . . 300 mk.

4. Za pomoc przy poronieniu, porodach niewczesnych i przedwczesnych tak samo za odbieranie zaśniadu za czas do 3 godzin . 300—1000 mk. Każdą dalszą godzinę wynagradza się 100 do 200 marek.

5. Za każde dalsze obowiązkowe odwiedziny położnicy włącznie zbadania i wszelkie czynności, jak przepłukanie, podanie lewatyw, cewnikowanie, oraz skąpanie noworodka i przewinięcie, wynagradza się każdą rozpoczętą godzinę za dnia 100— 300 mk.
w nocy potrójnie.

6. Za wszelkie nieobowiązkowe odwiedziny na życzenie położnicy lub jej otoczenia włącznie wszelkich badań i czynności każda rozpoczęta godzina 100—400 mk.
w nocy potrójnie.

7. Za całodzienne pielęgnowanie poza czasem porodu (włącznie wizyty) . . . . .500—2000 mk.
w nocy . . . . 750—3000 mk.
za dzień i noc razem . . . 1000—4000 mk.

8. Za poradę w mieszkaniu położnej za dnia 60—300 mk.
w nocy potrójnie.

9. Za badanie położnej w mieszkaniu włącznie porady za dnia . . . . . . 100—400 mk.

10. Za świadectwa piśmienne prócz wynagrodzenia za zbadanie lub wizytę . . . 100—300 mk.

Na mocy niniejszych przepisów liczy się noc od kwietnia do września od godz. 10-ej wieczorem do 7ej rana, w dalszych miesiącach od 9-ej wieczora do 8-ej rana.

Przy wykonaniu czynności w miejscowościach odległych od mieszkania położonej ponad 1 km., ma położna prawo domagać się powózki (dorożki) lub też wykładów rzeczywistych za zużytą powózkę albo wynagrodzenie 50 mk. za każdy kilometr i to licząc osobno tam i z powrotem, w razie użycia kolei wynagradza się III klasę, tak samo zwraca się koszta podróży tramwajem. Za wykłady w postaci środków dezynfekcyjnych i materjału opatrunkowego, należy się położnej odszkodowanie, o ile środków tych nie odebrała z funduszów publicznych.

Art. 3.

Rzporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem jego ogłoszenia.

Toruń, dnia 17 października 1921 r.

Wojewoda Pomorski:
(—) Jan Brejski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 1 grudnia 1921 r.

Lipski, starosta.

784.

ROZPORZĄDZENIE
w sprawie zmiany w regulaminie egzaminacyjnym dla czeladników.

Na zasadzie § 131 b. Ordynacji Procederowej zarządzam co następuje:

1. Rozporządzenie moje z dnia 7 czerwca 1921 r. Dz. Urz. Województwa Pomorskiego str. 547 1 dz. V, b. 1063|21 w sprawie zmiany w regulaminie egzaminacyjnym dla czeladników znosi się.

2. Zgodnie z uchwałą Izby Rzemieślniczej z dnia 15 września 1921 r. zatwierdzam następujące zmiany w regulaminie egzaminacyjnym dla czeladników:

§ 13. tego regulaminu otrzymuje następujące brzmienie: „Opłata od kandydatów egzaminowanych wynosi mk. 300 dla wszystkich rzemiósł.“

§ 12. tego regulaminu zmienia się następująco: „Członkowie Komisji Egzaminacyjnej pełniący swe obowiązki honorowo, otrzymują jednakże za stratę czasu i koszty przejazdu oraz inne wydatki, połączone z udziałem w komisji, z kasy Izby Rzemieślniczej lub odpowiedniego cechu.“

a) Przewodniczący za każdy dzień cały (8 godzin) lub rozpoczęty (przynajmniej 4 godziny) 90 mk.
b) Ławnicy-mistrz. jak wyżej 75 „
c) Ławnicy-czel. jak wyżej 60 „

3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dz. Urz. Województwa Pomorskiego.

Toruń, dnia 19 października 1921 r.

Wojewoda Pomorski:
(—) Jan Brejski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 1 grudnia 1921 r.

Lipski, starosta.

785.

Sprzedaż koni wybrakowanych.

Podaję do publicznej wiadomości, że w poniedziałek dnia 19 grudnia r. b. o godz. 9 przed poł. odbędzie się w Pucku na drodze licytacji publiczna sprzedaż 6 koni wojskowych Kierownictwa Budowy Kolei Puck-Hel.

Puck, dnia 5 grudnia 1921 r.

Lipski, starosta.

786.

Dotyczy usuwania śniegu i lodu ze szos, które tworzą miejskie lub wiejskie ulice.

Magistratowi miasta Pucka, pp. sołtysom i przełożonym dworskim przypominam, że według ustawy z dnia 1/VII 1921 r. (G. S. 187) w przedmiocie czyszczenia publicznych dróg — usuwanie śniegu i lodu na odcinkach szosowych tworzących w miastach, wioskach i obszarach dworskich zwartą ulicę, uskuteczniają miasta, gminy i obszary dworskie, o ile przez statut miejscowy albo ustalony zwyczaj nie są właściciele przyległych nieruchomości do tego zobowiązani.

Miejscowe władze policyjne i Policję Państwową wzywam, aby czuwały nad wykonaniem powyższej ustawy

Puck, dnia 2 grudnia 1921 r.

Lipski, starosta.

787.

Dotyczy usuwanna śniegu i lodu z dróg gminnych i dworskich.

Według § 17 ordynacji drogowej dla prowincji zachodnio — pruskiej z dnia 27. 9. 1905 r. są do utrzymania dróg gminnych i dworskich zobowiązane te gminy i obszary dworskie, przez obwody których prowadzą odnośne drogi. Do tego należy także usuwanie śniegu i lodu z odcinków drogowych.

Wzywam gminy i obszary dworskie, aby obowiązek swój ściśle wykonały.

Puck. dnia 2 grudnia 1921 r.

Lipski, starosta.